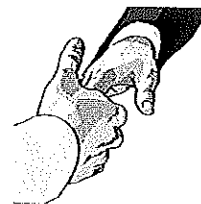

Advies Bedum

WMO-adviesraad

College van Burgemeester en Wethouders
van de gemeente Bedum
Postbus 38
9780 AA Bedum

Onderwerp: advisering over de adviesnotities

WMO-beleidsplan 2015 - 2018

Jeugd beleidsplan BMWWE gemeenten 2015 - 2018

Persoonsgebonden budget beleid 2015 - 2018

Bedum, 2 oktober 2014

Geachte leden van het College van B&W,

In haar vergadering van 1 oktober 2014 heeft de WMO-adviesraad de concepten **WMO-beleidsplan 2015 – 2018**, **Jeugd beleidsplan BMWWE gemeenten 2015 – 2018** en **Persoonsgebonden budget beleid 2015 – 2018** besproken.

De notities zijn diverse keren in BMWWE-verband besproken.

De WMO-adviesraad heeft bovengenoemde notities ontvangen en besproken en heeft daarover de volgende opmerkingen, vragen en aanvullingen.

De WMO-adviesraad spreekt ook uit dat het een duidelijke en leesbare tekst is.

WMO-beleidsplan 2015 -2018

- A. Wanneer, met wie en op welke punten wordt het WMO-beleidsplan geëvalueerd ?
- B. Hoe en wanneer wordt het gevoel van welzijn , geluk en het welbevinden van inwoners van de gemeente Bedum gemeten ?
- C. Wat gebeurt er met de extra middelen die aan onze gemeente wordt toegekend in het kader van Ondersteuning van Mantelzorgers van het Mantelzorgcompliment ?

In 2015 is een budget van 70 miljoen euro beschikbaar voor gemeenten oplopend naar 100 mln. euro in de volgende jaren.

Wat zijn de Besteding - doelen van het budget ?

- D. De WMO – adviesraad van de gemeente Bedum mist het hoofdstuk Risico - inventarisatie in het WMO- beleidsplan 2015 – 2018.

Hierbij adviseert de WMO - adviesraad van de gemeente Bedum om alsnog het hoofdstuk Risico-inventarisatie in het WMO-beleidsplan op te nemen.

Hoofdstuk 2.2 WMO cliënten

In welke vorm van begeleiding bij persoonlijke verzorging moet de WMO-adviesraad denken , gaarne een toelichting. Hoe verloopt de communicatie en afstemming .

Hoofdstuk 4.2.1 + 4.2.2 Ondersteuning van vrijwilligers en vrijwilligersorganisaties, mantelzorgers

De WMO-adviesraad vraagt zich af wanneer het plan van aanpak beschikbaar is en hoe de uitvoering wordt gerealiseerd bij beide genoemde punten. Hoe zijn de resultaten meetbaar , toetsbaar en controleerbaar.

Hoofdstuk 4.2.3. Dagbesteding

De WMO adviesraad hecht zeer aan voldoende mogelijkheden voor dagbesteding ter ontlasting van de partner of mantelzorger.

Hoofdstuk 4.2.4 Cliëntondersteuning

De WMO-adviesraad vraagt zich welke organisatie neemt dit over na 2016.

De tekst van het resultaat is volgens de WMO-adviesraad niet juist, zie hoofdstuk 3.2.2 voor de juiste versie.

Hoofdstuk 5.3 Hulp in huishouding

De WMO-adviesraad zou graag geïnformeerd willen worden welke afspraken worden gemaakt met de zorgaanbieders over het resultaat.

Hoofdstuk 5.4 Niemand tussen wal en schip

Hoe denkt de gemeente de opeenstapeling van effecten in kaart te kunnen brengen

Hoofdstuk 7.5 Monitoring als continue verbetering

Kunt u de WMO-adviesraad aangeven hoe de klachtenprocedure, beroep en bezwarenprocedure er uit gaat zien.

Hoofdstuk 7.7 Horizontale verantwoording

Aanvulling : Het verdient aandacht om daarnaast een aantal extra momenten te benoemen om de kwaliteit te volgen. Doel hiervan om tijdig te kunnen sturen op ontwikkelingen en managen van de uitvoering.

Hoofdstuk 9.5 Samenwerking BMWE

De WMO - adviesraad is van mening dat een uitvoeringsplan een aanvulling is van het WMO Beleidsplan, wanneer kan de WMO - adviesraad het uitvoeringsplan ontvangen.

Hoofdstuk 10 Communicatie

De WMO-adviesraad wanneer krijgen we het communicateplan ontvangen.

Hoofdstuk 10.1 Cliënten

De WMO-adviesraad stelt voor de tekst uit te breiden met cliënten/ inwoners.

Bij de noot resultaat stelt de WMO-adviesraad voor de naam "inwoners" te gebruiken.

De WMO-adviesraad vraagt zich ook af hoe het resultaat meetbaar is.

Jeugd beleidsplan BMWE gemeenten 2015 – 2018

Door een te late ontvangst van deze notitie is dit in ons overleg niet in het geheel kunnen worden behandeld.

Beleid persoonsgebonden budget beleid 2015 - 2018

2. regel : Vooraf nadenken over de doelen die zij met het pgb-beleid wil bereiken.

Welke doelen worden hiermee bedoeld?

4.2. blz.4 **Wettelijke kaders en kwaliteit van zorg**

Staat de vrije keuze niet onder druk?

5.1 blz. 6 Kolom "Het uitgangspunt is dat met een pgb geen mensen uit het sociaal netwerk worden gefinancierd , aanvulling tenzij

8. De verplichting tot het creëren van de mogelijkheid van een pgb. Het kan daarbij gaan om de aard van de hulpvraag , waarbij godsdienstige , levensbeschouwelijke of culturele overwegingen een rol kunnen spelen.

Toevoegen: continuïteit van zorg kan een belangrijk argument zijn

12. Voorwaarden om in aanmerking te komen voor pgb Ondersteuningsplan

Voor wie zijn de kosten?

Wie beoordeeld of PGB moet worden stopgezet"?

Met vriendelijke groeten,

Namens de WMO-adviesraad Bedum,

Secr. G.H.A. Consten De Lijnbaan 15

9781 LJ Bedum tel: 050 30 121 74

e-mail: gerhardconsten@gmail.com

Advies de Marne

Onderwerp:

FW: Fwd: Concept beleidsplan Wmo 2015 - 2018

-----Original Message-----

From: s.p.g de Marne [spg.demarne@gmail.com]

Sent: Tuesday, September 30, 2014 05:20 PM W. Europe Standard Time

To: Kradolfer, Sophie

Subject: Re: Fwd: Concept beleidsplan Wmo 2015 - 2018

Beste Sofie,

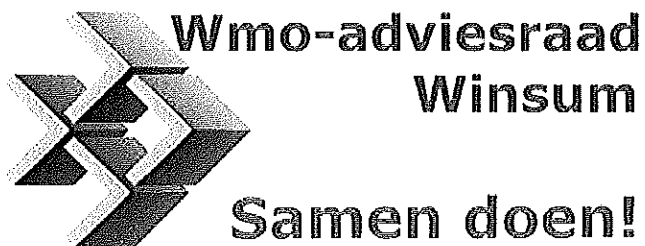
Bij deze willen we je de uitkomst laten weten van onze vergadering.

Graag zouden we nog een aanvulling zien dat er op een aantal plekken (denk hierbij aan o.a. het zorgloket) gewerkt zou kunnen worden met ervaringsdeskundigen vrijwillig of als betaalde kracht. Dit missen wij in het hele verhaal. Dat lijkt ons, gezien de invulling van banen voor mensen met een beperking, een gemiste kans. Als de aanvulling van ervaringsdeskundigen in het WMO beleid wordt meegenomen gaan wij met het plan akkoord. Zo niet dan is het denk ik een goed plan om nog een keer met elkaar om de tafel te gaan zitten.

Graag hoor ik je reactie.

Met vriendelijke groet,
Mevr. M.J.W.A. Paape-Evers
Secretaris

Advies Winsum

Advies Beleidsplan Wmo 2015-2018

van Wmo-adviesraad Winsum

Inleiding

Het beleidsproces met betrekking tot de transitie Jeugdzorg, Participatiewet en Wmo kwam in augustus zichtbaar in een stroomversnelling. Meerdere ambtelijke werkgroepen in de vier samenwerkende gemeenten BWME zijn aan het schrijven gegaan, een forse klus. De diverse adviesraden werden vanaf het begin in dit "maakproces" meegenomen. De adviesraden werden in de derde week van augustus en vervolgens begin en midden september in de gelegenheid gesteld om feedback te geven op de concepten van het nieuwe beleid Jeugdzorg, PGB en de Wmo. Dit procesdeel verliep soms gemakkelijk, soms ongemakkelijk, en leidde uiteindelijk tot "definitieve concepten", die eind september ter advisering werden aangeboden aan de (Wmo-)adviesraden van Bedum, Winsum, De Marne en Eemshaven. We hebben waardering voor het vele werk en de wijze waarop onze feedback is meegenomen.

We beseffen dat het maken van een beleidsplan in dit complexe ontwikkelproces een forse klus is; feitelijk gaat de opgave voor de overheid (én de uitvoerenden én de burgers) een beleidsplan voorbij. Tijd en ruimte om samen met de andere adviesraden op te trekken in dit proces was er niet. Vandaar dat wij ons in dit advies richten tot onze opdrachtgever, het College van B&W van Gemeente Winsum.

Totstandkoming van het advies

We zijn net voor de zomer geïnformeerd over de planning van beleids- en besluitvorming. Pas op 24 september 2014 ontvingen we als Wmo-adviesraad Winsum het eindconcept van het Beleidsplan Wmo 2015-2018, met het verzoek uiterlijk op 2 oktober een advies op het gemeentehuis te deponeren. Eén week de tijd om lijvige stukken te bestuderen: naast het Beleidsplan ook de Verordening Maatschappelijke Ondersteuning, met twee toelichtende stukken als bijlage plus een Notitie Persoonsgebonden Budgetten in de Wmo en de Jeugdwet. Hoewel we ons er natuurlijk van bewust zijn dat pas in juli de Wmo 2015 in het Staatsblad werd gepubliceerd, betreuren we het zeer dat de vier samenwerkende gemeenten niet in staat zijn geweest resp. er niet voor hebben gekozen om in een vroeger stadium in ieder geval het Beleidsplan Wmo en een PGB-notitie in hoofdlijnen op poten te zetten. Ook al is nog niet alles in details bekend, ook dan kan er met burgers c.q. de Wmo-adviesraad van gedachten worden gewisseld over hoofdlijnen. Andere gemeenten, bijv. Hoogeveen, zijn wél in staat geweest dergelijke stukken in een vroeger stadium het licht te doen zien. Door deze planningsuitkomst hebben we geen gelegenheid gehad om op ook maar enigerlei wijze onze achterban te raadplegen t.b.v. ons advies. We ervaren deze gang van zaken (niet de eerste keer) als

strijdig met onze missie en een gemiste kans om méér burgers en organisaties te betrekken bij de totstandkoming van een dergelijk essentieel beleidsstuk. Juist nu van alle betrokkenen bij de Wmo flinke stappen worden geëist om organisatie, systemen en gedrag te veranderen. We hebben een strohalm gepakt door het Beleidsplan Wmo 2015-2018 als eindconcept op onze website te zetten en het daarmee openbaar te maken, in de hoop dat geïnteresseerde burgers en/of organisaties naar ons zouden willen reageren. Een bijzondere procedure want dit concept is nog niet door het college vastgesteld; ook de gemeenteraadsleden hebben er nog geen kennis van kunnen nemen (nemen we aan). Nood breekt wet.

Resultaat is dat we vrijwel alleen drijvend op de knowhow en ervaringen van de Wmo-adviesraadsleden (en dan feitelijk het werkgroepje Wmo-beleid) dit advies hebben gemaakt. Zelfs tijd om de inhoud te delen met de overige adviesraadsleden was er niet. Zo moet het dus echt niet meer, wat ons betreft.

We hebben ons advies gesplitst in twee delen: in deel 1 laten we ons licht schijnen op enkele hoofdpunten, gericht op strategisch belang. In deel 2 geven we op meer uitvoerend niveau adviezen en aandachtspunten met betrekking tot de voornemens in het Beleidsplan Wmo 2015-2018.

Advies

Deel 1:

1. Hoewel het Beleidsplan een looptijd heeft tot 2018, moet in 2015 opnieuw bekeken worden hoe de keuzes in de praktijk “werken” en wat naar aanleiding daarvan in het beleidsplan moet worden aangepast. Prima dat 2015 wordt aangeduid als een “overgangsjaar”! In een veranderingsproces als deze reizen we niet van A naar B, maar maken we een trektocht met de hele lokale samenleving waarbij er wel zicht is (?) op het gewenste eindpunt maar niet duidelijk is hoe we daar komen. En hier en daar zelfs: óf we daar komen. Dat geldt voor de meeste in het Beleidsplan opgenomen “resultaten”. Dat betekent: contact organiseren/houden tussen inwoners, overheid en uitvoerders en openstaan als overheid voor de inbreng van iedereen – de overheid kan het beslist niet alleen!
2. Deze operatie, tevens een cultuurveranderingstraject, kan alleen slagen als alle drie de betrokken partijen “kantelen”: overheid, burgers en uitvoerders. We lezen in het Beleidsplan Wmo 2015-2018 vooral over wat burgers en de maatschappelijke organisaties/aanbieders “anders” moeten gaan doen, de komende vier jaar. We missen zeer een dergelijk wenkend perspectief van wat de gemeentelijke overheid “anders” moet en zal gaan doen in haar houding, procedures en handelen. Op welke wijze kantelt het gemeentebestuur? Wat gaat de ambtelijke organisatie “anders” doen, de komende jaren en wat is daarvan de opbrengst? Het lijkt ons dat er in dit Beleidsplan toch echt plaats moet worden ingeruimd voor juist deze niet geringe veranderingen binnen de gemeentelijke overheden zelf.
3. Essentieel voor burgers is een succesvolle realisatie van de “integrale toegang”. Hierin moet vooral de burger de voordelen vinden van de overheveling van zorg en ondersteuning van Rijk naar gemeenten: dicht bij huis, makkelijk te vinden, integrale benadering en laagdrempelig. De toegang, zoals beschreven in de notitie “Integrale toegang drie decentralisaties BMW”, is geen voortzetting van de huidige situatie, maar een nieuwe opzet (o.a. blz. 14 en 21). Welke ideeën heeft het college over de organisatie daarvan, rekening houdend met de “landelijke” setting van de vier gemeenten? In dit kader vragen we extra aandacht voor de Wmo-consulenten: zij zijn in ieder geval in het overgangsjaar de “stoottroepen” van het veranderingsproces. Zij ervaren elke dag wat kantelen en het met

stoom en kokend water moeten realiseren van een lokale zorg- en ondersteuningsstructuur voor burgers betekenen. Hun ervaringen zijn in het interne proces goud waard. We pleiten ervoor nú al bekend te maken dat het Wmo-loket blijft in 2015!

4. We vragen extra aandacht voor de essentiële rol en bijdragen van mantelzorgers en vrijwilligers – zonder hun inzet géén zorgzame samenleving, géén mogelijkheden om met minder gemeentelijk budget zorg en ondersteuning lokaal te organiseren en géén kanteling! Er moet in 2015 e.v. sprake zijn van een duidelijke investering in het verbeteren van de mantelzorgondersteuning. In nauwe samenspraak met mantelzorgers zal in 2015 ruimte moeten worden gemaakt voor onderzoek naar effectieve en efficiënte kortdurende, maar ook intensieve ondersteuning van mantelzorgers. Wij adviseren om in ieder geval 2015 extra middelen uit te trekken om te onderzoeken wat aan de huidige ondersteuningsstructuur en –uitvoering anders/beter moet en om vervolgens adequate ondersteuning van mantelzorgers te realiseren. We komen hier in Deel 2 nogmaals op terug.
5. Vanuit het oogpunt van het belang van burgers is onafhankelijke cliëntondersteuning onmisbaar. Vraag is: hoe geef je dat vorm? Wat verwacht je van degenen die dat gaan uitvoeren, aan scholing, kwaliteit, professionaliteit? Inzet van deze ondersteuning moet wat ons betreft evenwicht bieden versus de inbreng van de overheidsprofessional (de Wmo-consulent o.a.). We adviseren, zeker in de eerste jaren, om naast de directe cliëntondersteuning het mogelijk te maken dat burgers in de vier gemeenten gebruik kunnen maken van de diensten van een “Gemeentelijke ombudsman/troubleshooter”. Dit is een onafhankelijke instantie die naast mogelijk een “mediationfunctie” ook veel informatie kan verstrekken over het (ontwikkelings-)proces.
6. Opdracht in de Wet Wmo is dat gemeenten het proces van verandering samen met betrokkenen vorm geeft. Ons advies is dat gemeente Winsum dit voortvarend, zonder terughoudendheid én al kantelend ter hand neemt en faciliteert. We vragen tijd voor de implementatie van het Wmo-beleid “nieuwe stijl”. De kanteling, zowel bij de overheden, als bij maatschappelijke en dienstverlenende organisaties én burgers, vraagt om “proeftuinen” waarin kan worden geëxperimenteerd met nieuw gedrag. Dat zou kunnen door in 2015 extra ruimte te geven voor experimenteren met nieuwe vormen van ondersteuning en zorg. In het Beleidsplan 2015-2018 moet daarvoor een apart onderdeel komen, waarin concreet wordt aangegeven wat in dit overgangsjaar wordt gerealiseerd aan nieuwe vormen/ondersteuning/gedrag, hoe en door wie. Deze keuzes benoemen (en daarmee ook wat je niet doet) levert focus binnen een stortvloed aan nieuw beleid en dat is hard nodig. In dit jaar moeten de burgers expliciet in de voorgenomen ontwikkelingen worden betrokken om hun verwachtingen te horen versus de beleidsplannen. Ook de gemeente zelf en organisaties kunnen stapsgewijs wennen aan een nieuwe rol. Het hebben van een door de Gemeenteraad geaccordeerde beleidsnota, inclusief een uitvoeringsprogramma, is slechts een hulpmiddel om de werkelijkheid van alledag te veranderen. Papieren succes is niet voldoende – het moet vooral in de praktijk werken. Dus vooral uitgaan van wat in de praktijk nodig is en dan ontwikkelen wat daarbij behulpzaam is.

Deel 2:

1. De producenten van dit eindconcept hebben een samenhangend en ambitieus verhaal neergezet. Desondanks is het een instrumenteel plan geworden, niet zozeer een plan dat

bruikbaar is om te “verleiden” of burgers uit te nodigen. Het wenkende perspectief op termijn ontbreekt – wat worden we er beter van, en/of wat wordt de samenleving er beter van. Dit punt kan worden verbeterd oor een sterke Samenvatting te schrijven of de Inleiding óók te gebruiken voor het schetsen van de gewenste situatie – hoe moet de Winsumse samenleving er over tien jaar uitzien? Punt is dat een beleidsplan Wmo in deze fase alleen kan weerspiegelen wat de gemeente wil en zal doen. Om de uitvoering gedragen te krijgen door de andere twee betrokken groepen is voortdurend contact en terugkoppeling nodig over het proces. Feitelijk: er zijn geen resultaten te benoemen zonder inbreng van uitvoerders en inwoners!

Of het voor uitvoerders, ambtenaren en gemeentebestuur/-raadsleden een leidraad voor het handelen (en controle op de output) kan zijn, zal moeten blijken.

2. In het algemeen moet opnieuw worden gekeken naar de formulering van de resultaten die in de meeste paragrafen (in blauw) worden gepresenteerd. Een aantal bevat slechts acties en geen resultaten; dat maakt het erg lastig om een controleerbaar uitvoeringsprogramma te schrijven. Ook ontbreekt hoe wordt gemeten of en in welke mate de resultaten zijn behaald.
3. We missen een keuze of plan daartoe om personen met een beperking of chronische psychische of psychosociale problemen in hun meerkosten tegemoet te komen, ter ondersteuning van de zelfredzaamheid en participatie (verplichting volgens de Wmo 2015, art. 2.1.5 lid 5 en 2.1.7).
4. **Hoofdstuk 2.** In 2.2.: we missen een tabel 2.3 met cijfers over het aantal cliënten dat in 2012 (als dat het laatste jaar is waarover cijfers bekend zijn) deelnam aan kortdurend verblijf, bescherm wonen en dagbesteding. Ook voor deze voorzieningen wordt de gemeente verantwoordelijk en zou cijfermateriaal over het gebruik inzicht geven aan de benodigde inspanningen om aanbod vanaf 215 op gemeentelijk of regionaal niveau te organiseren.
5. **Hoofdstuk 3.** De opsomming van de drie “partijen” in 3.1, blz. 12: we hebben bezwaar tegen de term “zelfredzame” inwoners. Dit is een ideaaltype, waar lang niet alle inwoners aan (kunnen) voldoen. Het is dus ook onjuist en feitelijk onterecht om deze term te gebruiken, wetend dat pakweg 20% van de inwoners nooit aan dit ideaaltype kunnen voldoen (cijfers uit hoofdstuk 3 van de Notitie Integrale Toegang, bijlage 3). Beter lijkt ons om aan te sluiten bij de realiteit en te spreken van “inwoners die zoveel als mogelijk zelfredzaam zijn”.
6. De term “Het dagelijks leven (3.2.1.) vind je in geen enkel stuk terug – is het niet beter te spreken van de inwoner en zijn/haar sociaal netwerk, als kern van maatschappelijke ondersteuning? De term “kernnetwerk” blijven we overigens een verwarrende term vinden. In onze optiek is juist het sociale netwerk direct om de burger het kernnetwerk en de schil van de professionals daaromheen een aanvullend netwerk.
7. We zijn erg nieuwsgierig hoe in gemeenten met een groot aantal kernen, dorpen en buurtschappen ervoor gezorgd kan worden dat ondersteuning snel en efficiënt en dicht bij de burger wordt ingezet (3.2.2, blz. 14). In breder verband is de realisatie van “sociale wijkteams” in ons soort plattelandsgemeenten voor ons nog een black box en de inzet van dergelijke teams vooralsnog slechts een papieren idee.
8. **Hoofdstuk 4** gaat over de te behalen Resultaten. Zie punt 2.
9. Het “voortbouwen op de al bestaande en succesvolle initiatieven”, 4.2.1 bovenaan blz. 17, vraagt om een korte aanduiding welke initiatieven dit zijn en waarom ze, gerelateerd aan het doel van de Wmo, dan succesvol zijn.

10. Uit publicaties blijkt dat mantelzorg voor het overgrote deel wordt gerealiseerd door vrouwen. Er zal vanuit de gemeente aandacht moeten komen voor voorkoming van overbelasting van deze groep, aan wie ook al wordt gevraagd méér betaald werk te verrichten, méér uren per week te werken én langer door te werken (tot op hogere leeftijd). Ook zal op korte termijn gezocht moeten worden naar mogelijkheden om meer mannen te betrekken bij het verlenen van mantelzorg. Met name de belasting van jonge mantelzorgers en de effecten op de eigen ontwikkeling vraagt aandacht, met de nadruk op voorkoming van overbelasting (preventie).
11. In het beleidsstuk ontbreekt een keuze op welke wijze de gemeente de mantelzorgers ingaande 2015 waardeert. Ingaande 2015 is de gemeente verantwoordelijk voor het geven van een blijk van waardering aan inwoners die mantelzorg verlenen (beleidsvrijheid). We willen graag weten op welke wijze Winsum hier aan gestalte geeft. In de Verordening Maatschappelijke Ondersteuning wordt alleen melding gemaakt dat dit nog moet gebeuren – gezien het belang van mantelzorg in het hele concept van een “participatiesamenleving” is dat echt te mager voor een Beleidsplan.
12. 4.2.3: prima idee om met alle huidige (?) cliënten die de indicatie “begeleiding groep – AWBZ” hebben, in gesprek te gaan. We nemen dan aan dat het resultaat daarvan dan moet zijn dat er zicht is op de ondersteuningsvraag van cliënten die dagbesteding nodig hebben. En als tweede resultaat dat de gemeente een adequaat aanbod heeft georganiseerd die deze vraag beantwoordt.
13. Het is de vraag in hoeverre het Wmo-loket “een vertrouwde en bekende plaats” is met name voor nieuwe hulpvragers. En: als het Wmo-loket hulpvragen adequaat kan beantwoorden, waarom dan een kernnetwerk? Anderzijds, de Wmo-consulenten zijn géén generalisten op het terrein van vraaggerichte begeleiding.
14. **Hoofdstuk 5:** Dit hoofdstuk benoemen als “2015, het overgangsjaar”
15. in de 4e alinea onder 5.1 wordt gesteld dat de mantelzorgondersteuning wordt geborgd in het Wmo-loket. Dat roept de vraag op wat er dan gebeurt met de huidige mantelzorgondersteuning via SW&D én hoe deze ondersteuning zal worden georganiseerd binnen het Wmo-loket.
16. 5.3: de tekst in deze alinea moet nog eens worden bekeken op consistentie. Wij lezen erin dat hulp in het huishouden (HHZ 1 en HHZ 2) blijft bestaan in 2015, zoals in 2014 (zie ook de tekst onder 1.2). Weliswaar onder andere voorwaarden, maar toch. De laatste zin m.n. zorgt voor onduidelijkheid t.o.v. het uitgangspunt dat hulp in de huishouding blijft zoals het is, althans in 2015. Graag bezien en eventueel verduidelijken! Gezien de moeilijkheden die de intergemeentelijke BMW-DEAL werkgroep HHZ ondervindt in haar zoektocht naar gedragen en realiseerbare keuzes in de verandering van de huishoudelijke zorg en ondersteuning, ondersteunen we het voornemen in het Beleidsplan om op dit vlak in 2015 geen onomkeerbare veranderingen aan te brengen. Concreet betekent een dergelijke keuze naar ons idee dat HHZ 1 in 2015 wordt toegekend zoals tot dusver gebruikelijk. In de loop van 2015 kunnen de klanten van HHZ, behalve via een ambtelijke brief, actief betrokken worden bij de komende veranderingen op dit vlak en kunnen (alternatieve) aanbieders van “de algemene voorziening HHZ” inspelen op een veranderende behoefte. Neveneffect van een dergelijke stap is dat de huidige aanbieders van én werknemers in de thuiszorg snel meer zekerheid hebben over vraagomvang, de kosten van het organiseren van aanbod en de werkgelegenheid van honderden werknemers.

17. M.b.t. huishoudelijke zorg adviseren we het college met nadruk om gebruik te maken van de Huishoudelijke Hulp Toelage, door staatssecretaris van Rijn in het leven geroepen en onlangs via de Tweede Kamer verruimd. Met dit extra budget kan de Gemeente samen met de aanbieders werk maken van de werkgelegenheid in de thuiszorg. We blijven graag op de hoogte van de voortgang.
18. 5.6: we missen in de opsomming van de partijen waarmee in 2015 periodiek overleg zal worden gepleegd over de stand van zaken een essentiële partij: de inwoners van Winsum. Graag toevoegen – is de kern van de zaak!
19. **Hoofdstuk 6:** onder 6.3 wordt gesproken over het blijven bestaan van bestaande voorzieningen in 2015 – wil dat ook zeggen: in de bestaande vorm? Met de huidige middelen?
20. **Hoofdstuk 7:** Uit dit hoofdstuk moet duidelijk worden wat de door de gemeente gehanteerde kwaliteitscriteria zijn (o.a. op basis van wat in de Wmo 2015 over kwaliteit is geformuleerd). Over de organisatie van kwaliteitsbewaking is de tekst redelijk helder; we krijgen echter niet direct duidelijk wat voor de gemeente in de komende jaren de gewenste kwaliteit van de ondersteuning moet zijn. Advies om dit hoofdstuk daarop opnieuw te bezien. Je kunt niet wachten op ontwikkeling van kwaliteitsbeleid (hoe wenselijk op zich ook), als je het over kwaliteit hebt in een Beleidsplan voor vier jaar. Kwaliteit gaat verder dan de “inkoopkant”, gaat ook over het proces.
21. 7.5: in art. 2.5.1 van de Wmo 2015 wordt de opdracht helder omschreven: “Onderzoek hoe cliënten de kwaliteit van de maatschappelijke ondersteuning ervaren”. We adviseren om in dit Beleidsplan en de Verordening Wmo op te nemen dat in 2015 een onderzoek wordt gedaan naar vorm en inhoud (en uiteraard opbrengst) van het huidige KTO. Aangevuld met voorstellen hoe het onderzoek naar de kwaliteitsbeleving bij cliënten in 2015 en verder moet plaatsvinden; dit uiteraard in nauw overleg met cliëntorganisaties en de Wmo-adviesraad. Dit onderzoek moet ook gegevens leveren over de kwaliteit van het ontwikkelproces: waar moet in dit veranderproces worden bijgestuurd? We willen graag geïnformeerd worden over de planning van e.e.a.
22. **Hoofdstuk 8:** dit hoofdstuk verdient verdere uitwerking. We vinden de formuleringen van wat nu precies wordt gedaan om de privacy van de burger te waarborgen te mager. De gemeente zal moeten toezien op deze borging door als overheid én opdrachtgever specifieke afspraken te maken over gegevensuitwisseling, uiteraard binnen de algemeen geldende wettelijke bepalingen. Daarom adviseren wij het volgende, evt. op te nemen in de Verordening Maatschappelijke Ondersteuning:
- Een gemeentelijk privacyreglement opstellen dat als kader kan dienen voor de te maken afspraken met aanbieders en overige betrokkenen;
 - Het sluiten van samenwerkingsconvenanten met uitvoerende/deelnemende organisaties waarin afspraken worden vastgelegd tussen de gemeente en derden over het verwerken en gebruik van gegevens van inwoners;
 - Bij inkoop te eisen dat aanbieders beschikken over een vastgestelde klachtenregeling t.b.v. cliënten én over een regeling voor cliëntmedezeggenschap t.a.v. beslissingen die de dienstverlening raken.
- Burgers moeten er op kunnen vertrouwen dat hun gegevens alleen mét hun toestemming (of de van hun naaste of bewindvoerder) terecht komen bij anderen dan de directe

hulpverlener. Zie de discussies over het elektronische cliëntendossier! Hierover iets zeggen alleen in de Verordening is te mager.

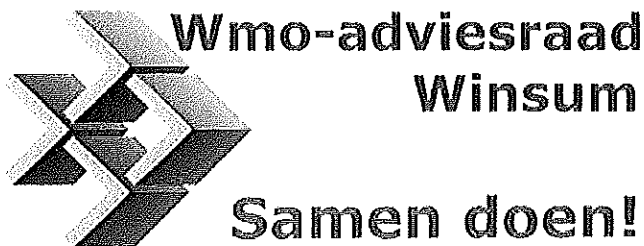
23. **Hoofdstuk 9:** paragraaf 9.3 moet verder worden uitgewerkt – dit is onvoldoende. In ieder geval moet worden opgenomen dat in 2015 afspraken tussen gemeente en Menzis worden gemaakt over de relatie tussen de gemeente en de zorgverzekeraar m.b.t. de functie thuisverpleging, inclusief de persoonlijke verzorging. Dat geldt ook voor de inzet en de financiering van de wijkverpleegkundige (in bijv. de Sociale Wijkteams) en de afstemming tussen zorg en de maatschappelijke ondersteuning in de wijk/dorp/kern/buurtschap.
24. Ook paragraaf 9.4 moet worden aangevuld. Huisartsen moeten gaan functioneren als poortwachter in de eerstelijnszorg. Dat betekent dat er afstemming moet komen tussen huisartsen, SWT's of andere nog te organiseren integrale dicht-bij-huis-ondersteuning en de wijkverpleegkundige. Dat is nodig voor een betere en adequate signalering en ondersteuning – dit geldt, behalve voor de Wmo, ook voor de jeugdzorg en de (jeugd)-GGZ! Omdat huisartsen in het nieuwe jeugdstelsel ook de mogelijkheid krijgen om rechtstreeks te verwijzen naar de lichte en zware jeugdhulp moeten huisartsen niet alleen worden “betrokken”, maar zijn samenwerkingsafspraken nodig. Duidelijk is met bovenstaand advies dat ook de resultaatformulering zal moeten aangepast.
25. 9.6: we zijn blij met de waardering van ons (vrijwilligers-)werk. De in de derde zin getoonde empathie vinden we roerend. Maar gelukkig kunnen we heel goed op onszelf passen. Beter zou het zijn om dit stuk te herschrijven met voorgenomen stappen om te voldoen aan de Wmo 2015 in art. 2.1.3, lid 3, waarin voorschriften staan over de betrokkenheid bij (vorming en uitvoering van) beleid van cliënten en inwoners. We denken daarin graag mee....
26. **Hoofdstuk 10:** we ondersteunen van ganser harte stappen naar een adequate communicatie met inwoners. We kijken dus uit naar communicatieplannen waarin niet alleen geïnformeerd wordt, maar een interactief proces met inwoners en uitvoerders wordt vormgegeven om tot een gezamenlijke visie op “anders zorgen en ondersteunen” in gemeente Winsum te komen. Daarin moet ook plaats zijn, volgens ons, voor mogelijkheden om samen met inwoners/gebruikers en uitvoerders nieuwe ondersteuningsvormen en –afspraken te ontwikkelen. Kortom, communicatie óók t.b.v. samenlevingsopbouw en cultuurverandering.
- 10.2: we nemen aan dat inwoners *per* of zelfs *vóór* 1-1-2015 moeten weten waar ze terecht kunnen i.p.v. na 1-1-2015.
27. 10.3: de tweede zin van deze paragraaf heeft naar ons idee een te ideologische lading; ze weerspiegelt een mening, zonder gestoeld te zijn op feiten en onderzoek. Als die laatste er zijn, houden we ons aanbevolen.

Als laatste: omdat het Uitvoeringsprogramma, behorend bij dit Beleidsplan er nog niet is, kunnen we ons licht (nog) niet laten schijnen over de voornemens m.b.t. het “hoe”. Te zijner tijd zullen we dat graag op ons nemen.

Garnwerd, 1 oktober 2014

M. van der Spek,

Voorzitter Wmo-adviesraad Winsum

Advies Verordening Maatschappelijke Ondersteuning

van Wmo-adviesraad Winsum

Inleiding

We brengen advies uit over de verordening die gemaakt is voor Gemeente Eemshaven, de titel in aanmerking nemende. We nemen aan dat de tekst ook geldt voor Gemeente Winsum, gezien de intergemeentelijke samenwerking op dit terrein.

Totstandkoming van dit advies

Voor het gemak verwijzen we naar de door ons gemaakte proces- en procedurele opmerkingen in ons advies met betrekking tot het Beleidsplan Wmo 2015-2018.

Advies en aandachtspunten

1. In de teksten (Verordening en twee bijlagen) wordt de manlijke vorm gehanteerd. Het zou het college sieren als in een voetnoot op de eerste pagina wordt aangegeven dat voor hij/hem ook zij/haar kan worden gelezen. Dit geldt uiteraard ook voor alle overige stukken.
2. In art. 4, lid 1a staat in de laatste zin wat de opbrengst van een maatwerkvoorziening zou moeten zijn. De geformuleerde opbrengst is de algemeen maatschappelijke en vooral politieke opbrengst (macro) . Minstens zo belangrijk, vinden wij, is de individuele en persoonlijke opbrengst, namelijk dat een maatwerkvoorziening een adequaat antwoord biedt op de hulpvraag van de burger (micro).
3. In art. 4, lid 2 worden twee voorwaarden geformuleerd om in aanmerking te kunnen komen voor een maatwerkvoorziening. De formulering van deze voorwaarden is behoorlijk "open". Dat roept de vraag op wie vaststelt wat "een niet-vermijdbare noodzaak" en "redelijkerwijs" betekent. Zijn deze voorwaarden objectief toetsbaar, óf is het oordeel van het college doorslaggevend respectievelijk de mening van de burger? Advies is om criteria vast te stellen waarmee deze begrippen kunnen worden getoetst.
4. In art. 5, lid 2c wordt gesteld dat een maatwerkvoorziening niet wordt verstrekt t.b.v. gemeenschappelijke ruimten in een complex voor senioren en/of mensen met een beperking. Dit zou haaks kunnen staan op het belang van een oudere burger die in een groep woningen voor senioren woont (bijv. "Centraal Wonen") en voor de sociale contacten en dus zijn/haar netwerk (mede) afhankelijk is van gebruik van de gemeenschappelijke ruimten. Advies is om een open oog te houden voor het individuele belang van een hulpvrager bij een

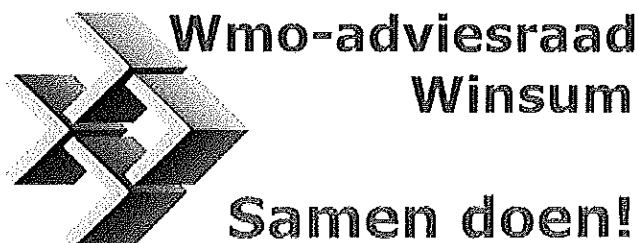
maatwerkvoorziening (dat zou toch de focus moeten zijn!?) en niet te snel in de rol te stappen/te blijven van een overheid die in de eerste plaats regels toepast – dit past niet (meer) in de rolopvatting van de overheid ná de Kanteling!

5. Art. 6: De beschikking over de maatwerkvoorzieningen en de wijze van uitvoering zijn in zijn geheel gedelegeerd naar het college. Wij kennen andere gemeenten waarbij deze taken gemandateerd zijn naar professionele (zorg-) organisaties. Waarom is deze keuze gemaakt? Waarom is er in de verordening niet gekozen voor een beleidsregel die het college ontlast van deze verantwoordelijkheid?
6. Bij art. 7 ontbreekt het 5^e lid!
7. We adviseren om vooral ook cliëntorganisaties te betrekken bij periodiek overleg over de naleving van kwaliteitseisen maatschappelijke ondersteuning (art. 10, lid 3)
8. Dringend advies om art. 13 óók op te nemen in de vorm van een (evt. nader in te vullen) beleidskeuze in het Beleidsplan Wmo 2015-2018. Gezien het grote belang van de informele zorg in de nieuwe opzet van zorg en welzijn hoort dit onderwerp beslist óók in een Beleidsplan thuis.
9. Evaluatie van beleid (art. 19), en zeker in de komende transformatie en opbouw periode, zou niet eenmaal per vier jaar moeten plaatsvinden, maar elk jaar. De komende jaren is het een kwestie van al werkend leren en beleid bijstellen. De papieren werkelijkheid van Beleidsplannen en Verordeningen zal in de komende jaren moeten worden omgezet naar een ongetwijfeld weerbarstige praktijk met een (te) krap uitvoeringsbudget.

Garnwerd, 1 oktober 2014

M. van der Spek

Voorzitter Wmo-adviesraad Winsum

Advies PGB in de Wmo en Jeugdzorg BWME 2015-2018

van Wmo-adviesraad Winsum

Inleiding

Onderstaand ons advies met betrekking tot de Beleidsnotitie "Persoonsgebonden budgetten in de Wmo en de jeugdwet in de gemeenten Bedum, Eemsmond, De Marne en Winsum" - Bijlage 3 bij het beleidsplan WMO 2015 – 2018. De notitie gaat specifiek in op het beleid rond persoonsgebonden budget, in plaats van zorg in natura (ZIN), op grond van de Jeugdwet en de WMO.

De notitie is op 21 augustus en 3 september 2014 besproken met de adviesraden van de 4 gemeenten, waarbij de heer G.H.J. Hommels de samenstellers vertegenwoordigde. Bespreking van de notitie vond in goede harmonie plaats, waarbij de heer Hommels open stond voor vragen en suggesties. Een aantal daarvan zijn in latere concepten meegenomen. Verder komen de onderwerpen waarbij keuzevrijheid voor de gemeente ligt duidelijk naar voren, inclusief de voorgestelde keuze(s).

Een compliment voor de kwaliteit van de bijeenkomsten, de deskundigheid van de heer Hommels en de kwaliteit van de notitie is zeker op zijn plaats. Grote handicap echter was het volledig ontbreken van financiële informatie zowel op het terrein van deze beleidsnotitie als de andere notities die werden besproken. We komen daar in onze advisering op terug.

De beleidsambtenaren hadden verder aangegeven bij voorkeur één gezamenlijk advies van de adviesraden BWME te krijgen. Gezien de enorme tijdsdruk bleek afstemming niet mogelijk en is er gezamenlijk voor gekozen per gemeente een advies uit te brengen. Uiteraard zijn de adviezen wel onderling uitgewisseld.

Advies en aandachtspunten:

1. Art. 4, punt 1: "De cliënt is, op eigen kracht dan wel met hulp van diens vertegenwoordiger of mentor, voldoende in staat tot een redelijke waardering van zijn belangen ter zake en om de aan het pgb verbonden taken op verantwoorde wijze uit te voeren."

*Om hoeveel cliënten en vertegenwoordigers of mentoren gaat het (raming?)
Is er een inschatting over cliënten of hun vertegenwoordiger (80% kan het zelf....) die het niet kunnen of die geholpen moeten worden (zie Wmo over gratis en onafhankelijke cliëntondersteuning)?*

2. Art. 4, punt 2: "De cliënt stelt gemotiveerd dat de geboden voorzieningen in natura door hem niet passend worden geacht. Dit houdt in dat de aanvrager moet onderbouwen dat het door de gemeente gecontracteerde aanbod van maatwerk- of individuele voorzieningen niet passend is in zijn specifieke situatie. Bijvoorbeeld, de benodigde ondersteuning is vooraf niet goed in te plannen of moet op verschillende locaties worden geleverd. Hierbij is het oordeel van de cliënt leidend, niet het oordeel van het college."

Betekent dit dat het college niet oordeelt? Het college beoordeelt wel de maatwerkvoorziening. Wordt er bij bezwaar hulp van een onafhankelijke instantie ingezet?

Uiteindelijk is het de gemeente die, op basis van de voorwaarden in de wet en de verordening, een besluit neemt en een beschikking treft. Indien een gemeente weigert de voorziening in de vorm van een pgb te verstrekken, is dat een besluit van de gemeente waarbij voor de cliënt de mogelijkheid van bezwaar en beroep open staat. In geval de cliënt zich in de onderzoeksfase (m.n. tijdens de indicatie) bezwaard voelt, achten wij uit oogpunt van onafhankelijkheid het instrument van "second opinion" wenselijk. In voorkomende situatie is hulp van een onafhankelijke instantie hierbij eveneens wenselijk.

3. Art. 4, punt 3: "De dienstverlening is van goede kwaliteit."

Criteria die worden genoemd, zijn: veilig, doeltreffend, doelmatig en cliëntgericht. Wij adviseren dringend de kwaliteitscriteria verder uit te werken, waarbij bijvoorbeeld gebruik gemaakt kan worden van landelijke vergelijkbare informatie zoals die van het Kwaliteitsinstituut. Het Kwaliteitsinstituut heeft als doel de kwaliteit van de zorg in Nederland te helpen verbeteren. Het Kwaliteitsinstituut ondersteunt patiënten- en cliëntenorganisaties, zorgaanbieders en zorgverzekeraars bij het maken van kwaliteitsstandaarden en meetinstrumenten. Kwaliteitsstandaarden, meetinstrumenten en kwaliteitsgegevens worden door die partijen aangeleverd bij het Kwaliteitsinstituut. Niet alle aangeleverde informatie is meteen geschikt. Pas als deze voldoet aan de afspraken die daarvoor gelden, wordt ze opgeslagen en beschikbaar gesteld voor iedereen die daarin geïnteresseerd is. Dat gebeurt onder meer via kiesbeter.nl. Meer informatie over het Kwaliteitsinstituut vindt u op www.zorginstituutnederland.nl.

4. De inzet van begeleiding of cliëntondersteuning is in sommige gevallen een passend instrument om onbekwaam gebruik van het pgb door een cliënt tegen te gaan.

Gebeurt dat door MEE medewerkers? Of gaat de gemeente gebruik maken van ervaringsdeskundigen?

5. Art. 6, punt2: "Deze (tussentijdse) evaluatiemomenten maken onderdeel uit van het ondersteuningsplan. In de praktijk zullen wij alert zijn op signalen (bijvoorbeeld declaratiegedrag van de cliënt) welke aanleiding kunnen zijn voor een gesprek. Wanneer de cliënt een tijd lang niet heeft gedeclareerd, zullen wij hem of haar hierop bevragen. Dit zal ook het geval zijn wanneer de cliënt ineens een paar periodes declareert. We willen ervoor waken dat het onderzoek niet disproportioneel is."

Wie gaat dat doen? Wmo-consulenten? Professionele zorgorganisaties?

6. Art. 14: "Een andere optie is het hanteren van verschillende tariefcategorieën voor het pgb. Bij het bepalen van de mogelijke tariefcategorieën voor het pgb is het belangrijk rekening te houden met de volgende factoren:
- Intensiteit van zorggebruik (het aantal uren);
 - Zwaarte van de ondersteuning (begeleiding in groep of individueel, HH1 of HH2);
 - Gebruikmaking van vervoer of niet;
 - Fiscale en arbeidsrechtelijke verplichtingen als gevolg van een af te sluiten arbeidsovereenkomst;
 - Mate waarin professionele zorgverlening noodzakelijk is."

Voor het bepalen van de hoogte is nog nader onderzoek nodig. Wij denken dat tariefdifferentiatie een goed instrument is om de verschillen in de zorgverlening tot uitdrukking te brengen. Dit zal in de verordening opgenomen worden.

Wij hebben geen tariefcategorieën voor het pgb in de Verordening Maatschappelijke Ondersteuning gezien. Is dat bewust niet meegenomen?

7. Art. 18: "Voor de huidige AWBZ-budgethouders geldt dat zij de AWBZ-indicatie behouden als deze in 2015 doorloopt tot uiterlijk 1 januari 2016, tenzij eerder de indicatie afloopt. Een benodigde herindicatie wordt als een nieuwe aanvraag gezien. Aanvullend hierop geldt voor de Jeugdwet dat een bestaande cliënt recht heeft op continuïteit van zorg bij de huidige aanbieder, indien dit redelijkerwijs mogelijk is."

Hoe is de continuïteit voor 2016 geregeld? Wij pleiten voorduidelijkheid in het voorjaar 2015!

8. Art. 11: "Verplichtingen tot het informeren van de aanvrager over het PGB. Wanneer cliënten (en bij minderjarige hun ouders) vooraf helder en volledig geïnformeerd worden over wat er komt kijken bij het beheer van een pgb, vergroot

dit de kans dat men weloverwogen kiest voor het pgb en hier op een adequate wijze mee om kan gaan. “

Wij zullen de burgers en cliënten tijdig en volledig van informatie voorzien over het pgb in al haar facetten.

Wij vinden het belangrijk dat de informatie voor de burger en cliënt in voor hen begrijpelijke taal plaatsvindt (zo nodig dus maatwerk!).

9. Art. 12, Ondersteuningsplan: “In geval de cliënt zich in de onderzoeksfase (m.n. tijdens de indicatie) bezwaard voelt, achten wij uit oogpunt van onafhankelijkheid het instrument van “second opinion” wenselijk. In voorkomende situatie is de inzet van een mediator hierbij eveneens wenselijk.”

Wij gaan ervan uit dat de kosten hiervoor door de gemeente worden gedragen.

10. In het Beleidsplan Wmo 2015-2018 staat enige financiële informatie. Daaruit blijkt nu al dat er sprake zal zijn van de nodige tekorten. Daarnaast zullen ook de andere decentralisaties (al dan niet tijdelijke) extra kosten met zich meebrengen en is de verwachting dat de budgetten nog verder gekort worden.

Hoe wil de gemeente hier mee omgaan (anders dan alleen monitoren) en welke zekerheden gaat gemeente haar hulpbehoevende inwoners bieden, zowel als het gaat om het pgb-beleid, als het beleid ten aanzien van de overige decentralisaties? De adviesraad is erg bezorgd over deze kwetsbare groepen.

Garnwerd, 1 oktober 2014

M. van der Spek,

Voorzitter Wmo-adviesraad Winsum

Advies Eemmond

W.M.O – adviesraad

Gemeente Eemsmond

Onderwerp: advies beleidsplan WMO 2015-2018 BMW E gemeenten.

Uithuizen 1 oktober 2014.

Ook in dit geval wordt beoogd te komen tot een gezamenlijk advies van de WMO adviesraden van de gemeenten Bedum, Eemsmond en Winsum en de Ouderenraad en Platform gehandicapten De Marne. Anders dan bij het beleidsplan jeugdhulp heeft hierbij geen informatie aan genoemde raden gezamenlijk plaats gevonden; er vond dan ook geen afstemming plaats tussen de adviesraden. Wel werd per gemeente door de betreffende beleidsambtenaren informatie gegeven gedurende het proces van samenstelling van dit document. Wij achten het van groot belang mee te kunnen denken en praten gedurende het ontwikkelingsproces. Hiervoor zijn wij hen zeer erkentelijk

Wij complimenteren de betreffende beleidsmedewerkers voor het aangeleverde plan. Het plan ziet er overzichtelijk en goed leesbaar uit. Het taalgebruik is eenvoudig en daardoor voor ieder te begrijpen. Voor de bijgevoegde begrippenlijst spreken wij onze waardering uit.

Wel hebben we een aantal vragen / opmerkingen die hieronder worden gesteld;

- In het plan worden, heel overzichtelijk, vele resultaten/doelen genoemd.
Voor ons is onvoldoende duidelijk op welke wijze deze t.z.t. zullen worden geëvalueerd en op welke wijze monitoring zal plaatsvinden.
- In hfdst.3 onder 3.1 (5^e aandachtstreepje) staat vermeld:Maatschappelijke instellingen zien we als gelijkwaardige samenwerkingspartners.
Is dit niet strijdig met het feit dat de gemeente opdrachtgever en tevens de verantwoordelijke instantie is?
- We vragen ons af op welke wijze het WMO loket, dicht bij de burger, in de praktijk zal worden georganiseerd. Ook moet duidelijk zijn waar men met eventuele klachten terecht kan.
- We achten het van groot belang dat burgers in het algemeen en burgers die gebruik maken van de WMO voorzieningen in het bijzonder zo vroeg mogelijk door de gemeente worden geïnformeerd over het nieuwe beleid en wat dat voor de betrokkene kan betekenen.
- Tevens achten wij het van groot belang dat de betreffende WMO ambtenaren vroegtijdig en volledig worden geïnformeerd en opgeleid.

Er van uit gaande dat op onze vragen/ opmerkingen duidelijkheid kan worden verschaft en dat er de komende tijd nog veel onderdelen verder uitgewerkt dienen te worden in notities (welke wij met belangstelling tegemoet zien) werd door de WMO adviesraad van de gemeente Eemsmond op 30 september 2014 besloten over dit beleidsplan WMO 2015-2018 BMW E gemeenten positief te adviseren .

Uithuizen, 1 oktober 2014.

S. de Gries (voorzitter)

W.M.O – adviesraad

Gemeente Eemsmond

Onderwerp: a. advies verordening jeugdhulp gemeenten BMWE 2015.
b. advies verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Eemsmond 2015.

Uithuizen 1 oktober 2014.

a.advies verordening jeugdhulp gemeenten BMWE 2015.

Deze verordening is door de WMO adviesraad behandeld op 30 september 2014.

We hebben hierover geen op- of aanmerkingen dan wel vragen.

Daarom adviseren we positief over deze verordening

b. advies verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Eemsmond 2015.

Ook deze verordening is door de WMO adviesraad behandeld op 30 september 2014.

Ook over deze verordening hebben we geen op- of aanmerkingen, dan wel vragen.

Derhalve adviseren we ook over deze verordening positief

Uithuizen, 1 oktober 2014.

S. de Gries. (voorzitter)

Geachte beleidsmedewerkers,

In het **concept beleidsplan WMO** kwamen wij een aantal type/taal fouten tegen, die ik hieronder graag wil weergeven, zodat jullie er rekening mee kunnen houden in de definitieve versie.

Pag 9, 2.2. 3^e alinea, laatste zin: De begeleiding word +t, of als het over het verleden gaat, is het werd.

Pag 14. Cliëntondersteuning: Is in de eerste zin het woord verwoorden niet beter dan vertalen?

Pag 17 4.2.2. Resultaat; ondersteunt—t moet d zijn.

Pag 21, 5.1. 6^e alinea, laatste zin: dat het WMO-loket de plek IS voor zorgen enz.

Pag 28 7.1. Kunnen kwaliteitsnormen (nog) niet beter/ helderder worden gedefiniëerd?

Pag 33. 9.2 1^e alinea, laatste zin: ...die ondersteuning nodig heeft naar werk .
We snappen wat bedoeld wordt maar vinden de zin onvolledig

Pag 34.9.3. resultaat: achter doel ;.

Enkele opmerkingen over de nota integrale toegang:

Pag 11, algemeen, 3^e streepje: bepaald moet zijn bepaalt.

Pag 13, algemene voorzieningen 3^e streepje (en ook op andere plaatsen) wordt gesproken over een cultuurhus. Wij kennen dit woord niet. Graag bezien of het goed is of aangepast moet worden.

Enkele opmerkingen over het beleidsplan jeugdhulp.

Pag 1, 1^e alinea laatste woord: uitvoeren moet (volgens ons) weg.

Pag 7, 3^e alinea: 2^e volzin: Het erop dat deze risico's. Hier is een woord vergeten

Pag 9 2^e alinea, eerste zin: Een keer Ook teveel.

